

عنوان مقاله:

بررسی یک دوره تمرین قدرتی بر بیان ژن NGF در عضله نعلی موش های آلزایمری

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی علوم ورزشی، تربیت بدنی و مدیریت راهبردی در ورزش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

حسن انتظاری - کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین پیشوا، ورامین، ایران

فرح نامنی - استادیار گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین پیشوا، ورامین، ایران

مهرزاد عبادی قهرمانی - استادیار گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین پیشوا، ورامین، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از اجرای این پژوهش، بررسی اثربخشی دوره تمرین قدرتی بر بیان ژن NGF در عضله نعلی موش های صحرایی مبتلا به آلزایمر بود. تعداد ۳۳ رت نژاد ویستار نر در سن هشت هفتگی از موسسه انستیتو پاستور تهیه شد. موش ها به صورت تصادفی به ۳ گروه: گروه کنترل سالم، گروه کنترل آلزایمری، گروه تمرین مقاومتی آلزایمری تقسیم شدند. ایجاد آلزایمر با القا تری متیل تین انجام شد. در پروتکل تمرین مقاومتی وزنه به دم رت ها متصل شد که باید این وزنه را از نردبانی با ۲۶ پله بالا ببرند. ۷۲ ساعت بعد از آخرین جلسه تمرینی رت ها بوسیله ی تزریق درون صفاقی کتامین (۹۰ mg/kg) و زایلازین (۱۰ mg/kg) بی هوش و هیپوکمپ و بافت عضله نعلی سریعاً استخراج و در نیتروژن -۸۰ منجمد و برای تجزیه و تحلیل بعدی به یخچال -۸۰ منتقل شد. از آزمون آنوا یک طرفه جهت برآورد تفاوت های بین گروهی پس از القای آلزایمر استفاده شد. سطح معناداری ۵٪ p نیز به عنوان ضابطه تصمیم گیری جهت رد یا قبول فرضیه ها در نظر گرفته شد. مطابق با نتایج بین گروه ها در میزان mRNA NGF اختلاف معنادار وجود داشت. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی نشان داد بین گروه آلزایمر با گروه، آلزایمر+تمرین مقاومتی اختلاف معناداری وجود دارد. (p ≤ ۰,۰۵) با توجه به نتایج مطالعه حاضر میتوان نتیجه گرفت که تمرین مقاومتی می تواند باعث افزایش NGF و افزایش بیان ژن نروتروفین ها و گیرنده های فعالیت شناختی و حافظه گردد.

کلمات کلیدی:

تمرین قدرتی / ژن NGF، عضله نعلی / آلزایمر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1911006>

